

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2018. október 18.*

„Fellebbezés – Dömping – 397/2004/EK rendelet – Pakisztánból származó pamutféle ágyneműk behozatala – Az eljáráshoz fűződő érdek fennállása”

A C-100/17. P. sz. ügyben,

a **Gul Ahmed Textile Mills Ltd** (székhelye: Karacsi [Pakisztán], képviselik: L. Ruessmann avocat és J. Beck solicitor)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2017. február 24-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Tanácsa** (képvisele: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítői: R. Bierwagen és C. Hipp Rechtsanwalte)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képvisele: J.-F. Brakeland és N. Kuplewatzky, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz, a hetedik tanács elnöke, a negyedik tanács elnökeként eljárva, K. Jürimäe, C. Lycourgos, Juhász E. (előadó) és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. január 25-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2018. március 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével a Gul Ahmed Textile Mills Ltd (a továbbiakban: Gul Ahmed) az Európai Unió Törvényszéke 2016. december 15-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítéletének (T-199/04 RENV, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2016:740) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a Pakisztánból származó pamutféle ágyneműk behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2004. március 2-i 397/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 66., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 50. kötet, 26. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) fellebbezőt érintő részében történő megsemmisítésére irányuló kérelmét.

A jogvita előzményei és a vitatott rendelet

- 2 A jelen eljárás érdekében a jogvita előzményei a következőképpen foglalhatók össze.
- 3 A Gul Ahmed egy pakisztáni jog hatálya alá tartozó társaság, mely ágyneműt gyárt és exportál az Európai Unióba.
- 4 Egy 2002. november 4-én benyújtott panaszt követően az Európai Bizottság dömpingellenes vizsgálatot indított a Pakisztánból származó, fehérített, festett vagy nyomott, tiszta vagy műszállal, illetve lennel kevert (a len nem meghatározó összetevő) pamutfonalból készült ágyneműk behozatalára vonatkozóan a 2001. október 1-je és 2002. szeptember 30-a közötti időszak vonatkozásában. A kár felmérése szempontjából fontos trendek vizsgálata az 1999. évtől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra terjedt ki.
- 5 2003. december 10-én a Bizottság a felperesnek végleges általános tájékoztatót küldött, amelyben részletezte azon tényeket és okokat, amelyek alapján a végleges dömpingellenes intézkedések elfogadását javasolta, valamint egy, kifejezetten a felperesnek szóló végleges tájékoztatót. 2004. január 5-i levelével a felperes hivatalosan vitatta a Bizottságnak az e dokumentumokban foglalt megállapításait. 2004. február 16-i levelekben a felperes további információkat szolgáltatott a Bizottságnak.
- 6 2004. február 17-én a Bizottság válaszolt a 2004. január 5-i levélre. Bár a számításait bizonyos mértékben kiigazította, ezen intézmény megerősítette az előző pontban említett végleges tájékoztatókban kifejtett megállapításait. 2004. február 27-i levelében a felperes továbbra is azt hangsúlyozta, hogy a Bizottság hibát követett el az elemzésében.
- 7 2004. március 2-án az Európai Unió Tanácsa elfogadta a vitatott rendeletet.
- 8 A Tanács a vitatott rendelet (70) preambulumbekzdésében valamennyi pakisztáni exportáló termelőre 13,1%-os átlagos általános dömpingkülönbötetet állapított meg.
- 9 A Tanács ezt követően az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár értékelésének általános keretében az árak elemzésének fenntartott részben lényegében megállapította az említett rendelet (92) preambulumbekzdésében, hogy a kilogrammonkénti átlagár az uniós termelők esetében az érintett időszakban fokozatosan emelkedett, és emlékeztetni kell arra mindehhez, hogy ez az átlagár egyaránt lefedi az érintett termék magas és alacsony árszegmensbe tartozó fajtáit, valamint hogy „a[z uniós] termelés rá volt kényszerítve arra, hogy áttérjen a magasabb árszegmensbe tartozó termékek értékesítésének növelésére, mert értékesítésüket a nagy méretű, tömegfogyasztási piacon az alacsony áron értékesítő országok behozatala vette át”.

- 10 A vitatott rendelet (101) preambulumbekzdésében a Tanács kifejtette, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete romlott, és megállapította, hogy a mintának kiválasztott termelők esetében „az átlagos értékesítési árak az érintett időszakban növekedő tendenciát mutattak, ami azonban részben a magasabb árkatóriájú termékek értékesítésére való áttérés eredménye”.
- 11 Az okozati összefüggés elemzésének fenntartott általános részben a Tanács a dömpingelt behozatal hatásainak elemzése keretében lényegében rámutatott a vitatott rendelet (104) és (105) preambulumbekzdésében, hogy mind a Pakisztánból származó pamutféle ágyneműk behozatalának a mennyisége, mind ezen ország ennek megfelelő piaci részesedése nőtt az Unióban. A Tanács ezenfelül megjegyezte, hogy „a dömpingelt behozatal árai jelentős mértékben alacsonyabbak, mint a[z uniós] iparág vagy az egyéb harmadik országbeli exportörök árai. Emellett azt is megállapították, hogy a[z uniós] iparágak jórészt le kellett mondania a piac alacsony árkatóriájú szegmenséről, ahol a Pakisztánból származó behozatal meghatározó, és ez a tény szintén alátámasztja a dömpingelt behozatal és a[z uniós] iparágak okozott kár közötti okozati összefüggést”.
- 12 Végül az egyéb tényezők hatásainak elemzése keretében a Tanács a vitatott rendelet (109) preambulumbekzdésében megállapította, hogy az Indián és Pakisztánon kívüli harmadik országokból származó behozatal a vizsgált időszakban növekedett. E tekintetben a Tanács kiemelte, hogy „[a] török és a[z uniós] vállalatok között fennálló társas kapcsolatok miatt a török exportáló termelők és a[z uniós] piaci szereplők között vállalatok közötti kereskedelem formájában bizonyos piaci integráció áll fenn, ami arra utal, hogy az ebből az országból származó behozattal kapcsolatos döntéseket nem csak az ár befolyásolja. Ezt az is alátámasztja, hogy a vizsgált időszak során a Törökországból származó ágyneműk átlagos importára majdnem 45%-kal volt magasabb, mint az Indiából behozott ágyneműké, és 34%-kal volt magasabb a Pakisztánból behozottakénál. Nem valószínű tehát, hogy a Törökországból származó behozatal befolyásolta a Pakisztánból származó dömpingelt behozatal és a[z uniós] iparágak okozott kár közötti okozati összefüggés[t]”.
- 13 A vitatott rendelet (112) preambulumbekzdésében a Tanács végül megjegyezte, hogy „[a]zt állították, hogy a[z uniós] ipar által gyártott ágynemű iránti kereslet a mennyiséget tekintve mérséklődött, mivel a[z uniós] ipar a piac felső szegmensére koncentrált, ahol kisebb mennyiségeket értékesítenek. A fent említettek szerint azonban az [Unión belül az] összes ágyneműfogyasztás[...] az érintett időszakban nem csökkent, hanem növekedett. A legtöbb [uniós] termelő a különböző piaci szegmenseknek különböző termékválasztékot kínál. A felső árkatóriába tartozó márkáknak magas a haszonkulcsa, azonban ezekből csak elenyésző mennyiséget értékesítenek. A kapacitáskihasználás maximalizálása, illetve a termelés állandó költségeinek biztosítása érdekében a[z uniós] iparnak szüksége lenne alacsonyabb árkatóriájú piaci szegmensbe irányuló nagyobb mennyiségű értékesítésekre is. Nincs a kereslet csökkenésére utaló jel ebben a piaci szegmensben. Másrészt, ezt a szegmenst egyre inkább elárasszják az olcsó importtermékek, kárt okozva a[z uniós] iparnak. Mivel általában véve nő a fogyasztás, és nem korlátozódik egyetlen konkrét piaci szegmensre, a[z Unión belül] tapasztalható aktuális kereslet nem tekinthető olyan tényezőnek, mint amely befolyásolja a Pakisztánból származó dömpingelt behozatal és a[z uniós] ipar által elszenvedett kár közötti okozati összefüggést”.
- 14 A vitatott rendeletet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében a Tanács a Kombinált Nomenklátúra e rendeletben megjelölt kódjai alá sorolt, Pakisztánból származó pamutféle ágyneműk behozatalára 13,1%-os mértékű dömpingellenes vámot vetett ki.
- 15 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 11. cikkének (3) bekezdése értelmében hivatalból végzett, a dömpingre korlátozódó részleges időközi felülvizsgálatot követően a 2003. április 1-je és 2004. március 31-e közötti, új vizsgálati időszak alapján a Tanács módosította a vitatott rendeletet a 2006. május 5-i 695/2006/EK rendelet (HL 2006. L 121., 14. o.)

elfogadásával, amely rendelet 0 és 8,5% közötti mértékben állapítja meg az új dömpingellenes vámot. Az együttműködő exportáló termelők nagy számára tekintettel a fellebbezőt is belevették a mintába. A fellebbező termékeire alkalmazandó végleges dömpingellenes vámot 5,6%-ban állapították meg.

- 16 Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban az így megállapított végleges dömpingellenes vám 2009. március 2-án, vagyis öt évvel a bevezetését követően megszűnt.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 17 A Törvényszék Hivatalához 2004. május 28-án érkezett keresetlevelében a Gul Ahmed a vitatott rendelet megsemmisítését kérte.

- 18 E kereset a következő öt jogalapra hivatkozott:

- a vizsgálat megindítását illetően az alaprendelet 5. cikke (7) és (9) bekezdésének, és a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-én Marrákesben aláírt egyezmény (HL 1994. L 336., 1. o.) 1.A. mellékletébe foglalt, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: 1994. évi dömpingellenes kódex) 5.1 és 5.2. cikkének megsértése;
- nyilvánvaló értékelési hiba és az alaprendelet 2. cikke (3) és (5) bekezdésének, illetve 18. cikke (4) bekezdésének, valamint az 1994. évi dömpingellenes kódexnek a rendes érték kiszámítása tekintetében való megsértése;
- a rendes érték és az exportár összehasonlításában a vámvisszatérítés kiigazítását illetően az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének, az 1994. évi dömpingellenes kódexnek, valamint az EK 253. cikk által előírt, a megfelelő indoklás nyújtása kötelezettségének megsértése;
- a jelentős kár fennállásának megállapítását illetően nyilvánvaló értékelési hiba és az alaprendelet 3. cikke (1)–(3), illetve (5) bekezdésének megsértése, valamint az 1994. évi dömpingellenes kódex megsértése;
- az állítólagos dömpingelt behozatal és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés megállapítását illetően nyilvánvaló értékelési hiba, és az alaprendelet 3. cikke (6) és (7) bekezdésének, valamint az 1994. évi dömpingellenes kódexnek a megsértése.

- 19 A Törvényszék a 2011. szeptember 27-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítéletben (T-199/04, nem tették közzé, EU:T:2011:535) az elé terjesztett többi jogalap vizsgálata nélkül helyt adott az ötödik jogalap harmadik részének, azzal az indokkal, hogy a Tanács tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy nem vizsgálta meg, hogy az alaprendelet 3. cikke (7) bekezdésének megfelelően a korábbi dömpingellenes vámok eltörlése és a Pakisztán javára alkalmazandó általános preferenciális rendszer bevezetése megtörte-e a Pakisztánból származó dömpingelt behozatal és az uniós ipar által elszenvedett kár közötti okozati összefüggést, és megsemmisítette a vitatott rendeletet a Gul Ahmedre vonatkozó részében.

- 20 A Bizottság által támogatott Tanács ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be, az ítélet hatályon kívül helyezését kérve.

- 21 A Bíróság a 2013. november 14-i Tanács kontra Gul Ahmed Textile Mills ítéletben (C-638/11 P, EU:C:2013:732) hatályon kívül helyezte a 2011. szeptember 27-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítéletet (T-199/04, nem tették közzé, EU:T:2011:535), és az ügyet visszautalta a Törvényszék elé.

- 22 2015. november 26-án a Törvényszék a T-199/04 RENV ügyben tárgyalást tartott. A tárgyaláson a Bizottság által támogatott Tanács azzal érvelt, hogy a Gul Ahmednek az eljáráshoz már nem fűződik érdeke.
- 23 E két intézmény ezen érvelés alátámasztása érdekében előadta, hogy a vitatott rendeletben előírt dömpingellenes vám 2009. március 2-án megszűnt, tehát e vám a szóban forgó termék exportját már nem terheli. A két intézmény azt is előadta, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 46. cikke szerint 2014. március 1-jén lejárt az említett vám alkalmazásával okozott kár megtérítésére irányuló kereset előterjesztésére rendelkezésre álló határidő, valamint hogy a dömpingellenes vámnak a Közösségi Vámcodek létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) 236. cikke értelmében történő visszatérítéséhez való jog is elévült. Az intézmények azzal érveltek, hogy ennek megfelelően a kért megsemmisítés a Gul Ahmed javát már nem szolgálhatja.
- 24 A Törvényszék a Gul Ahmed részére a tárgyalás napjától számított két hetet adott az eljáráshoz fűződő érdek megszűnésére ekképpen felhozott elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatos észrevételeinek az előterjesztésére.
- 25 2015. december 10-i levelével a Gul Ahmed előterjesztette észrevételeit, ennek keretében előadva, hogy az eljáráshoz továbbra is érdeke fűződik. Ennek alátámasztására először is az eljárás költségeinek a Tanáccsal történő megtérítéséhez fűződő érdekére, másodszer az észszerű időn belül történő elbírálásnak az uniós bíróságok általi elmulasztásával okozott károk megtérítésére irányuló kereset jövőbeli előterjesztésének lehetőségére, harmadszor a megfizetett végleges dömpingellenes vám visszatérítésével kapcsolatos lehetőségére, negyedszer a hasonló jogellenesség jövőbeli megisméltődése elkerülésének biztosításához fűződő érdekére, valamint ötödször az eljárás folytatásával a jóhírneve helyreállításának lehetőségére hivatkozott.
- 26 2016. január 6-i és 20-i levelével a Bizottság és a Tanács benyújtották észrevételeiket. Lényegében azt kérték, hogy a Törvényszék utasítsa el a Gul Ahmed által felhozott érveket, és állapítsa meg, hogy e társaságnak már nem fűződik érdeke az eljárás folytatásához.
- 27 A Törvényszék a megtámadott ítélettel elutasította a Gul Ahmed keresetét.

A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

- 28 A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és kötelezze a Tanácsot a fellebbezési eljárással és a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselésére.
- 29 A Bizottság válaszbeadványában azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a keresetet, és kötelezze a fellebbezőt az eljárás költségeinek viselésére.

A fellebbezésről

- 30 Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező két jogalapra hivatkozik, melyek egyfelől azon alapulnak, hogy a Törvényszék azzal, hogy úgy ítélte meg, hogy már nem szükséges határozni a második és a harmadik jogalapjáról, mivel már nem fűződik érdeke az eljáráshoz, megsértette az Európai Unió Bírósága alapokmányának az ítéletek indokolásának kötelezettségével kapcsolatos 36. cikkét, és másfelől azon, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a tényeket az ötödik jogalapjának elutasítását illetően.

Az első jogalapról

A felek érvei

- 31 Az első jogalap a megtámadott ítéletnek a 42–60. pontjában foglalt indokaira vonatkozik. Négy részre oszlik.
- 32 Az első jogalap első részében a fellebbező lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 49., 57. és 60. pontjában nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, és megsértette az eljárási szabályzat 129. cikkét, amikor a fellebbezőtől megkövetelte, hogy bizonyítsa a vitatott rendelet megsemmisítésére irányuló eljáráshoz fűződő érdekét, míg a fellebbező szerint az eljáráshoz fűződő érdekét a felperesnek kizárólag az érintett jogi aktus megsemmisítésére irányuló kérelem benyújtásakor kell bizonyítania, és amennyiben ezen érdek már bizonyítást nyert, az arra hivatkozó félnek kell bizonyítania ezen érdek megszűnését. Hozzáteszi, hogy a Törvényszék megsértette a védelemhez való jogot, amikor kizárólag az eljáráshoz fűződő érdek fennállásának bizonyítására irányuló érveket vizsgálta meg, figyelmen kívül hagyva az iratok többi elemét.
- 33 Az első jogalap második részében a fellebbező úgy érvel, hogy ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 58. pontjában megállapított, a rendes érték és az exportár megállapítását, valamint a dömpingszámításokat illetően elkövetett hibák olyan módszertani hibákra utalnak, melyek a jövőben megismétlődhetnek, és nem csupán az üggyel kapcsolatos sajátos tárgyi tévedéseket, ami a vitatott rendelet megsemmisítéséhez kell, hogy vezessen, annál is inkább, mivel az Unió általános érdeke, hogy az ilyen, az alaprendelet 2. cikkét sértő szabálytalanságokat szankcionálják.
- 34 Az első jogalap harmadik részében a fellebbező kifogásolja a megtámadott ítélet 58. pontját, amennyiben a Törvényszék, megállapítva hogy az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerinti vámvisszatérítés kiigazítását részlegesen elutasították, mivel e kérelmet nem támasztották alá megfelelő bizonyítékok, megsértette az indokolási kötelezettségét.
- 35 Első jogalapjának negyedik részében a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem válaszolt azon érvre, mely szerint olyan jogi aktusok esetén, amelyek nem vonták maguk után összegek beszédését, és azelőtt jártak le, hogy a Törvényszék ezen aktusok érvényességéről határozott volna, az eljáráshoz fűződő érdek megtagadása azzal az eredménnyel járna, hogy ezen aktusok kikerülnének a bírósági felülvizsgálat alól, és így az EUMSZ 263. cikk megsértését jelentené, amint azt a Törvényszék a 2009. március 18-i Shanghai Excell M&E Enterprise és Shanghai Adeptech Precision kontra Tanács ítéletben (T-299/05, EU:T:2009:72) már kimondta.
- 36 A Tanács és a Bizottság vitatja a fellebbező érveit.

A Bíróság álláspontja

- 37 Az első jogalap első részét illetően a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében valamely természetes vagy jogi személy által indított megsemmisítés iránti kereset csupán abban az esetben elfogadható, amennyiben a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Ez az érdek feltételezi, hogy e jogi aktus megsemmisítése önmagában jogi következményekkel járhat, és a kereset ezért – eredményét tekintve – az azt indító fél javára szolgálhat. Ezen érdek bizonyítékát, amelyet a keresetindítás időpontjára vonatkozóan kell elbírálni, és amely minden bírósági jogorvoslat lényeges és elsődleges feltételének minősül, a felperesnek kell szolgáltatnia (lásd ebben az értelemben: 2015. június 4-i Andechser Molkerei Scheitz kontra Bizottság ítélet, C-682/13 P, nem tették közzé, EU:C:2015:356, 25–27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 38 Ezen érdekek egyébként fenn kell állnia az eljárás befejezéséig, és az eljáró bíróság hivatalból és bármikor az eljárás folyamán vizsgálhatja egy adott fél keresete fenntartásához fűződő érdekének az eljárást megindító irat benyújtásának időpontját követően felmerült tény okán történő megszűnését (lásd ebben az értelemben: 1995. október 19-i Rendo és társai kontra Bizottság ítélet, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13. pont; 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 57. pont).
- 39 Amennyiben a Törvényszék hivatalból és az eljárás során bármikor vizsgálhatja a felperes eljáráshoz fűződő érdekének megszűnésével kapcsolatos kérdést, annyiban e kérdést akkor is vizsgálhatja, ha azt az egyik fél veti fel, kellően komoly tényezőkre hivatkozva, az eljárás során.
- 40 E vizsgálat keretében a Törvényszék feladata felhívni a felperest, hogy nyilatkozzon e kérdésben, és lehetőséget biztosítani számára az eljáráshoz fűződő érdekének fennállását releváns módon igazoló bizonyítékok benyújtására.
- 41 A jelen esetben a Tanács és a Bizottság a Törvényszék előtti 2015. november 15-i tárgyaláson úgy érvelt, kellően komoly tényezőkre hivatkozva, hogy már nem szükséges határozni a fellebbező eljáráshoz fűződő érdekének megszűnése okán. E tárgyalást követően a Törvényszék felhívta a fellebbezőt, hogy nyilatkozzon e kérdésben, és lehetőséget biztosított számára, hogy az intézmények állításainak vitatására bizonyítékokat nyújtson be.
- 42 A Törvényszék ekképpen nem hagyta figyelmen kívül a bizonyítási terhet, és eleget tett indokolási kötelezettségének, amikor megállapította, hogy a második és harmadik jogalapról nem szükséges határozni, azon indokkal, hogy a felek által a fellebbező eljáráshoz fűződő érdekének fennállását illetően hivatkozott ténybeli és jogi elemek összességének vizsgálatát követően, mely elemeket illetően a felek megtehették észrevételeiket, úgy találta, hogy a fellebbező nem bizonyította releváns módon, hogy a vitatott rendelet megsemmisítésére irányuló e két jogalappal kapcsolatban továbbra is fennáll az eljáráshoz fűződő érdeke.
- 43 Ráadásul a fellebbező tévesen állítja, hogy a Törvényszék megsértette a védelemhez való jogot, jóllehet ez utóbbi, miután lehetőséget biztosított a fellebbező számára az eljáráshoz fűződő érdek megszűnésére alapított kifogással kapcsolatos észrevételei megtételére, választ adott a fellebbező által ezen érdeke fennállásának alátámasztására felhozott valamennyi ténybeli és jogi elemre, amint az feladata is volt, és amint arra a jelen ítélet 39. és 40. pontja is hivatkozott.
- 44 E tényezőkből következik, hogy az első jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 45 Az első jogalap második részét illetően meg kell jegyezni, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a fellebbezésnek pontosan meg kell jelölnie a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint az e kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket, és nem irányulhat egyszerűen a Törvényszék elé terjesztett kereset újbóli megvizsgálására (lásd ebben az értelemben: 1996. szeptember 17-i San Marco kontra Bizottság ítélet, C-19/95 P, EU:C:1996:331, 37. és 38. pont).
- 46 A fellebbező a jelen esetben fellebbezésében csupán a számítási módszer hibáira hivatkozik, azok részletezése nélkül, illetve a dömpingszámítás eredményeinek következtelenségeire hivatkozik, anélkül hogy rámutatna azon okokra, amelyek miatt e hibák a jövőben megismétlődhetnek. Ráadásul, amint azt a főtanácsnok indítványának 75. pontjában kiemelte, a fellebbező a Bíróság előtti tárgyaláson úgy érvelt, hogy a Bizottság a megállapításait önkényes és eseti jellegű döntésekre alapította, konkrét számítási módszer meghatározása nélkül. Ekképpen a fellebbező maga is elismerte a tárgyalás során, hogy az állítólagos hibák a jelen eset körülményeire voltak jellemzőek.
- 47 Következésképpen a második részt mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

- 48 Az első jogalap harmadik részét illetően meg kell állapítani, amint azt a főtanácsnok is kiemelte indítványának 78. pontjában, hogy e rész a megtámadott ítélet 58. pontjának nyilvánvalóan téves értelmezésén alapul, mely pontban a Törvényszék megállapította, hogy a fellebbezőnek nem fűződik érdeke a jogalap előterjesztéséhez, mivel a vitatott rendeletben szereplő azon megállapítások, melyek jogszerűségét a fellebbező vitatja, szorosan kapcsolódnak az elé terjesztett eset sajátos körülményeihez. Ebben az összefüggésben állapította meg csupán a Törvényszék az említett 58. pontban, hogy a vámvisszatérítések kiigazítását a Tanács azon okból utasította részlegesen el, hogy a fellebbező nem támasztotta azt alá megfelelő bizonyítékokkal.
- 49 Ebből következően a harmadik jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 50 Az első jogalap negyedik részét illetően először is meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék 2009. március 18-i Shanghai Excell M&E Enterprise és Shanghai Adepteck Precision kontra Tanács ítélet (T-299/05, EU:T:2009:72) 56. és 57. pontjában kifejtett érvelésének közvetlen célja a Tanács által ez ügyben kifejtett, az említett ítélet 44. pontjában összefoglalt érvelés elutasítása volt, mely szerint az adott ügy felpereseinek már nem fűződik érdeke az eljáráshoz, amennyiben a megsemmisítés iránti kérelem benyújtását követően a rendelet, melynek megsemmisítését kérték, lejárt, és annak alapján a felperesek nem fizettek semmiféle dömpingellenes vámot.
- 51 Ki kell emelni azonban, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék egyáltalán nem állapította meg a fellebbező eljáráshoz fűződő érdekének megszűnését, pusztán azon okból, hogy a vitatott rendelet már nem járt joghatással abban az időpontban, amikor a Törvényszék a megsemmisítés iránti keresetről határozott, illetve hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy e rendelet alapján fizetett volna dömpingellenes vámot.
- 52 Annak megállapításához ugyanis, hogy a második és a harmadik jogalapról már nem szükséges határozni, a Törvényszék öt indokra támaszkodott, tudniillik először is arra, hogy az eljárás költségeinek megtérítésére vonatkozó igény nem tekinthető a fellebbező eljáráshoz fűződő érdeke fennállásának igazolásaként (a megtámadott ítélet 52. pontja), másodszer hogy ezen eljárás állítólagos elhúzódása szintén nem igazolja az eljáráshoz fűződő érdek fennállását (a megtámadott ítélet 53. pontja), harmadszor, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy a vitatott rendelet alapján fizetett volna dömpingellenes vámokat, mivel a leányvállalat által megfizetett dömpingellenes vámok nem a vitatott rendeleten alapultak, hanem az azt módosító 695/2006 rendeleten (a megtámadott ítélet 54. és 55. pontja), negyedszer, hogy a vitatott rendelet feltételezett szabálytalanságai nem ismétlődhetnek meg az ügy körülményeitől függetlenül (56–58. pont), és ötödször, hogy a fellebbező jóhírnevének helyreállítására alapított érvelés nem igazolt (59. pont).
- 53 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy ezen ítélet 54. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a 695/2006 rendelet új rendes értéket határozott meg, és ezt összehasonlítva az exportárral arra a következtetésre jutott, hogy a fellebbezőnek már nem fűződik az eljáráshoz érdeke a második és harmadik jogalap vonatkozásában, mely jogalapok a vitatott rendeletben a rendes érték meghatározását, és ez utóbbinak az exportárral történő összehasonlítását illetően elkövetett hibákon alapultak, mivel nem tartalmaztak ez utóbbi rendelet alapján fizetett vámok visszatérítése iránti kérelmet.
- 54 A Törvényszék tehát helyesen jutott ezen következtetésre, amennyiben – amint azt a főtanácsnok indítványának 99. pontjában megjegyezte – a fellebbező nem bizonyította, hogy az Unió Vámkodek létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.) 121. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a vámtartozás közlésének napjától számított három éven belül kérte volna a vámhatóságoktól az általa jogszerűtlennek vélt jogi aktus alapján megfizetett összegek visszatérítését (lásd ebben az értelemben: 2007. szeptember 27-i Ikea Wholesale ítélet, C-351/04, EU:C:2007:547, 67. pont; 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 188. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 55 Következésképpen, a fellebbező által a jelen fellebbezés keretében előterjesztett első jogalap negyedik részének alátámasztásaként előadottakkal ellentétben, a megtámadott ítélet lehetővé teszi azon okok megismerését, amelyek miatt a Törvényszék nem alkalmazta a 2009. március 18-i Shanghai Excell M&E Enterprise és Shanghai Adeptech Precision kontra Tanács ítélet (T-299/05, EU:T:2009:72) 56. és 57. pontjában kifejtett érvelését a jelen esetre.
- 56 Ennélfogva mint megalapozatlant el kell utasítani az első jogalap negyedik részét is, és ekképpen e jogalap egészét.

A második jogalapról

A felek érvei

- 57 Második jogalapjában a fellebbező a megtámadott ítélet 162., 163., 168., 169. és 170. pontját kifogásolja, amelyekben a Törvényszék elutasította a megsemmisítés iránti keresete alátámasztására felhozott ötödik jogalapját, mely szerint a Pakisztánból származó ágynemű-behozatal és az uniós gazdasági ágazat által e téren elszenvedett jelentős kár közötti okozati összefüggést megkérdőjelezi egyfelől ezen ágazat súlypontjának a felső árkatóriájú szegmens irányába történt áthelyeződése, és másfelől az uniós gyártókhöz kapcsolódó török gyártóktól származó behozatal megnövekedése.
- 58 A második jogalapjának első részében a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket, amikor a megtámadott ítélet 162. és 163. pontjában úgy találta, hogy az uniós ipar súlypontjának a piac felső szegmense irányába történt áthelyeződése nem tekinthető alkalmasnak a Pakisztánból származó dömpingelt behozatal és az ezen iparág által elszenvedett kár közötti okozati összefüggés megkérdőjelezésére, jóllehet a vitatott rendelet (92) és (112) preambulumbekzdése kimondta, hogy az értékesítés mennyisége e szektorban kisebb volt. Hozzáfűzi, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem válaszolt azon érvelésére, mely szerint az uniós iparág súlypontjának áthelyeződése már a vizsgálati időszak kezdetét megelőzően megkezdődött.
- 59 Második jogalapjának második részében a fellebbező úgy érvel, hogy a megtámadott ítélet 168. pontjában a Törvényszék elferdítette a vitatott rendeletben szereplő elemeket, amikor úgy találta, hogy azon tény, miszerint az intézmények megállapítottak bizonyos kapcsolatokat az uniós ipar és más országok ipara között, önmagában nem jelenti azt, hogy tudomással bírtak volna valamiféle áthelyezési stratégiáról, jóllehet a vitatott rendelet (109) preambulumbekzdése az uniós ipar és a török ipar között kapcsolatot, és ez utóbbi ipar bizonyos piaci integrációját állapította meg, ami az uniós ipar Törökország irányába történő áthelyezésére irányuló stratégiát mutat.
- 60 A fellebbező hozzáfűzi, hogy a megtámadott ítélet 169. pontjában a Törvényszék elferdítette a tényeket, amikor úgy találta, hogy a fellebbező azt állította, hogy az ágyneműk uniós ipar általi gyártásának más országok irányába történő áthelyezése megtöri az ezen ipar által elszenvedett kár és a Pakisztánból származó behozatal közötti okozati összefüggést. Ezenfelül megjegyzi, hogy a Törvényszék elmulasztotta indokolni a megtámadott ítélet 170. pontjában szereplő azon állítást, mely szerint a vitatott rendelet (109)–(111) preambulumbekzdése nyilvánvalóvá teszi, hogy a Tanács a jogilag megkövetelt módon értékelte az érintett termék Törökországból származó behozatalának hatását. Végül úgy érvel, hogy a megtámadott ítélet nem elemezte az uniós iparnak a felső árkatória irányába történő elmozdulása és az uniós iparhoz kapcsolódó török gyártóktól származó párhuzamos behozatal növekedésének együttes hatását.
- 61 A Tanács és a Bizottság vitatja a fellebbező érveit.

A Bíróság álláspontja

- 62 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a tények és bizonyítékok elferdítésének nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból anélkül, hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2016. június 2-i Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács ítélet, C-31/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:390, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 63 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ráadásul a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági és politikai helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, az ezen tényadatok értékelése során elkövetett nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (lásd ebben az értelemben: 1987. május 7-i Nachi Fujikoshi kontra Tanács ítélet, 255/84, EU:C:1987:203, 21. pont; 2017. december 14-i EBMA kontra Giant [China] ítélet, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 A Bíróság azt is megállapította, hogy azon bizonyítékok Törvényszék általi felülvizsgálata, amelyekre az uniós intézmények megállapításait alapítják, nem minősül olyan új tényértékelésnek, amely az intézmények tényértékelése helyébe lép. E felülvizsgálat nem veszi át ezen intézményeknek a kereskedelempolitika területén fennálló széles mérlegelési jogkörét, hanem annak megállapítására korlátozódik, hogy ezen elemek alátámaszthatják-e az intézmények következtetéseit. Következésképpen a Törvényszéknek nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (2017. december 14-i EBMA kontra Giant [China] ítélet, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 69. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 A jelen esetben a fellebbező által a második jogalapja első részének alátámasztásaként hivatkozott elferdítéssel kapcsolatos, a megtámadott ítélet 162. és 163. pontjával szemben felhozott kifogás tekintetében ki kell emelni, hogy az e pontok közül az elsőben szereplő megfontolásokat illetően a vitatott rendelet (92) és (112) preambulumbekzdése kimondta egyfelől, hogy „a[z uniós] termelés rá volt kényszerítve arra, hogy áttérjen a magasabb árszegmensbe tartozó termékek értékesítésének növelésére, mert értékesítésüket a nagy méretű, tömegfogyasztási piacon az alacsony áron értékesítő országok behozatala vette át”, másfelől, hogy „[a] legtöbb [uniós] termelő a különböző piaci szegmenseknek különböző termékválasztékot kínál. A felső árkategóriába tartozó márkáknak magas a haszonkulcsa, azonban ezekből csak elenyésző mennyiséget értékesítenek. A kapacitáskihasználás maximalizálása, illetve a termelés állandó költségeinek biztosítása érdekében a[z uniós] iparnak szüksége lenne alacsonyabb árkategóriájú piaci szegmensbe irányuló nagyobb mennyiségű értékesítésekre is. [...] Mivel általában véve nő a fogyasztás, és nem korlátozódik egyetlen konkrét piaci szegmensre, a[z Unióban] tapasztalható aktuális kereslet nem tekinthető olyan tényezőnek, mint amely befolyásolja a Pakisztánból származó dömpingelt behozatal és a[z uniós] ipar által elszenvedett kár közötti okozati összefüggést”.
- 66 Ellentétben a fellebbező állításával, a megtámadott ítélet 162. pontja, mely szerint az uniós ipar által elszenvedett jelentős kár nem magyarázható a felső árkategóriájú szegmensben tapasztalható kereslet állítólagos stagnálásával, mivel az Unióban minden szegmensben nőtt a kereslet, egyáltalán nem mond ellent az előző pontban említett két preambulumbekzdésnek, és ennek okán mint megalapozatlant el kell utasítani e kifogást.

- 67 A megtámadott ítélet 163. pontjával szembeni kifogást illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 162. pontjában szereplő indok önmagában elegendő a fellebbező állítása elutasításának igazolására.
- 68 Ebből következik, hogy a jelen kifogást mint hatástalant el kell utasítani. Ennélfogva a második jogalap első részét el kell utasítani.
- 69 A második jogalap második, a megtámadott ítélet 168–170. pontja ellen irányuló részét illetően meg kell jegyezni, hogy a vitatott rendelet (109) és (111) preambulumbekzdésében a Tanács megállapította, hogy az uniós ipar és a török ipar között kapcsolat és vállalatok közötti kereskedelem formájában bizonyos piaci integráció áll fenn, ami arra utal, hogy az ebből az országból származó behozattal kapcsolatos döntéseket nem csak az ár befolyásolja. Arra a következtetésre jutott, hogy a Pakisztánon kívüli harmadik országokból származó behozatal nem alkalmas a Pakisztánból származó dömpingelt behozatal és az uniós ipar által elszenvedett kár közötti okozati összefüggés megkérdőjelezésére, amennyiben a más harmadik országok iparából származó termékek magasabb árúak voltak, mint a pakisztáni iparból származók.
- 70 Először is a megtámadott ítélet 168. pontját illetően, mely szerint „azon tény, miszerint az intézmények megállapítottak bizonyos kapcsolatokat az uniós ipar és más országok ipara között, önmagában nem jelenti azt, hogy tudomással bírtak volna valamiféle áthelyezési stratégiáról, melynek célja az uniós gyártás más országokba áthelyezett gyártással való felváltása lenne”, e pontból nem nyilvánvaló, hogy a Törvényszék az előző pontban említett tényezőket elferdítette volna, mivel az uniós ipar és a török ipar közötti kapcsolat fennállásának, illetve nem kizárólag az ár által befolyásolt behozatok létének megállapítása önmagában nem elegendő az uniós ipar tudatosan vállalt áthelyezési stratégiájának megállapításához, mely stratégia megkérdőjelezhetné azt, hogy az uniós ipar által elszenvedett kár a Pakisztánból származó behozatalnak tudható be.
- 71 Ekképpen a jelen ítélet 62. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat alkalmazásában mint megalapozatlant el kell utasítani a fellebbező által a második jogalapja második részének alátámasztásaként felhozott kifogást, mely szerint a Törvények a megtámadott ítélet 168. pontjában elferdítette az elé terjesztett tényállást.
- 72 Ezt követően a megtámadott ítélet 169. pontjával ellen irányuló, szintén arra alapított kifogást illetően, hogy a Törvényszék elferdítette az elé terjesztett tényeket, meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék előtti megsemmisítés iránti keresetének 172. pontjában a fellebbező megerősítette, hogy „amennyiben [az Unióban] található gyártás által elszenvedett csekély piacirészesedés-csökkenést ellensúlyozta az [uniós] ipar által ellenőrzött, más országokba áthelyezett gyártásból származó behozatal piaci részesedésének növekedése, [az uniós] ipar által esetlegesen elszenvedett bármilyen kár nem a Pakisztánból származó behozatalnak tudható be, hanem [az uniós] termelők azon döntésének, hogy az általuk ellenőrzött offshore gyártást részesítik előnyben a kis értékű ágyneműk beszerzéséhez és [az Unióban] történő értékesítéséhez”.
- 73 Ekképpen a fellebbező által a jelen kifogás keretében állítottakkal ellentétben az előző pontban kifejtett megfontolásokkal ugyanő megkérdőjelezte az uniós ipar által elszenvedett kár és a Pakisztánból származó behozatal közötti okozati összefüggést.
- 74 Következésképpen e kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 75 A fellebbező által a második jogalapja második részének alátámasztásaként felhozott harmadik kifogást illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 170. pontjában a Törvényszék megfelelően indokolta a határozatát, annak kimondásával, hogy a vitatott rendelet (109)–(111) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Tanács a jogilag megkövetelt módon értékelte az érintett termék harmadik országokból, többek között Törökországból származó behozatalának hatásait, és így nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül vonhatta le azt a következtetést, hogy az

ezen országokból származó behozatalnak a Pakisztánból származó behozatalhoz képest viszonylag magas ára ellentétes azzal, hogy a harmadik országokból származó behozatal megtöri az említett okozati összefüggést.

- 76 Annak megállapítása után ugyanis, hogy a fellebbező semmi olyan bizonyítékot nem nyújtott be, amely alkalmas lenne ezen okozati összefüggés megkérdőjelezésére, a Törvényszék kimondta, hogy a Tanács nem követett el nyilvánvaló hibát a tények értékelése során, valamint hogy a vitatott rendeletben szereplő elemek a jogilag megkövetelt módon bizonyították ezen okozati összefüggést.
- 77 Ebből következik, hogy a jelen kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 78 Végül az egyéb tényezők együttes hatása vizsgálatának hiányára alapított kifogást illetően meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 178–181. pontjában megindokolta, hogy miért nem szükséges e hatást vizsgálni, míg a fellebbező nem fejt ki fellebbezésében azon okokat, melyek alapján a Törvényszék ezzel tévesen alkalmazta volna a jogot.
- 79 Ennélfogva ezt a kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani, és ekképpen a második jogalap második részét mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant el kell utasítani.
- 80 A fentiekből következik, hogy a második jogalapot mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant, illetve ekképpen a fellebbezés egészét mint részben megalapozatlant és részben elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

- 81 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 82 A Gul Ahmedet, mivel peresztes lett, a Tanács és a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság a Gul Ahmed Textile Mills Ltd-t kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások